

- **Od prošle nedjelje** započeli smo s ljetnim rasporedom svetih misa: 7:30, 10:00 i 18:30 sati
- **Nedjeljne svete mise** u našoj Župi bit će na prostoru ispred crkve po **ljetnom rasporedu**. Molimo da pritom **poštujete propisanu udaljenost**. Dvorišna vrata će iz toga razloga **biti zatvorena** i neće se moći ući s automobilima.
- **Svete mise tijekom tjedna bit će u 18:30 sati u našoj župnoj crkvi**. Molimo sve koji žele sudjelovati na misnim slavljinama, da se drže uputa i da sjedaju na mjestu **koja su posebno označena (označena su sa X)**.
- Molimo da se zbog novonastale situacije zbog koronavirusa do daljnjega **suzdrže** od dolazaka na svete mise **starije i bolesne osobe te osobe s kroničnim bolestima**.
- Tijekom mjeseca srpnja i kolovoza **neće biti ispovijedi** za vrijeme nedjeljnih svetih misa. **Sveta ispovijed** bit će ispred crkve **svakoga dana od 17:45 do 18:30 sati**.
- **Četvrtak, 16. srpnja**: klanjanje pred Presvetim nakon večernje svete mise
- **Slavlja sakramenata svete potvrde i svete pričesti** su odgođena **do daljnjega (jesen: 9. i 10. mjesec)**. **Sveta pričest** bit će u **subotu, 26. rujna** u jutarnjim satima. **Termin svete potvrde** bit će objavljen naknadno.
- **U tijeku su** upisi misnih nakana do kraja **mjeseca rujna**. **Mise** se upisuju za vrijeme rada župnog ureda (ako je moguće putem telefona).
- Župni ured će raditi **skraćeno** od ponedjeljka do petka od **16:30 do 18:30 sati**. Molimo da za upise misnih nakana ne dolazite u ured, nego da to učinite putem telefona.
- Na poziv našeg nadbiskupa sve župe Nadbiskupije prikupljaju **priloge za stradale u potresu**. Svoj prilog možete staviti u „škrabicu“ na ulazu u



Euharistija - zlatni vez ljubavi

Propovijed na Euharistijskom kongresu u Budimpešti, 27. svibnja 1938. (3. dio)

Isus u svetoj Euharistiji **naliči suncu**, a sunce daje **svima i svakome** čitavu svoju toplinu i sve svoje svjetlo. Nijedan ne prima manje. Isus u Svetoj Euharistiji **nalik** je također **oceanu**. Ocean je **čitav** na raspolaganju svima ribama zajedno, i svakoj ribi napose. I Krist u svetoj Euharistiji potpuno je na **raspolaganju čitavom čovječanstvu**, kao i svakome čovjeku napose. Euharistija je, dakle, **najljepši vez** koji veže čovjeka s Bogom. Tek je jedna bolna činjenica da **golem dio ljudi ne pozna** njezine vrijednosti.

Sveti Aleksije, kaže legenda, otiđe od svoje kuće i nakon nekoga vremena vrati se kući u kojoj je živio kao siromah pod stepenicama, jer ga nitko nije poznao. Nakon sedamnaest godina on je umro i tek nad njegovim lijesom njegova mati spozna da je to on i zavapi: „*Toliko je vremena trebalo, sine moj, da spoznam, tko si!*“ **Čovječanstvo** traži i izmišlja sve moguće sisteme da ispliva iz poteškoća. A, evo, u **Svetoj Euharistiji jedino može** naći rješenje svih problema i poteškoća. Ne dao Bog da **prekasno** upozna njezinu vrijednost i da mora možda uskliknuti kao majka svetoga Aleksija: „*Kriste Gospode, zar smo morali doći pred samu smrt, da Te upoznamo i da spoznamo da si Ti jedini naš spas i jedina naša sreća!*“

Euharistija je, rekao sam na početku, **vez čovjeka s Bogom**, ali ona je nužno i **jedina veza ljubavi** između pojedinca i pojedinca, između obitelji i obitelji, između naroda i naroda, i konačno, između cijeloga čovječanstva. Jer, znate li **otkuda ratovi** i borbe među ljudima? Čovjek je, s obzirom na svoje težnje, u neku ruku **neograničeno** biće. Nigdje tim težnjama kraja ni konca, pa je razumljivo da te težnje **dolaze u sukob** s težnjama drugih ljudi. Kad bi, dakle, netko bio u stanju ispuniti sve težnje čovječje, ne bi čovjek **imao razloga** da dolazi u sukob s drugim ljudima. Budući da je, dakle, **čovjek** po svojim težnjama na neki način **neograničeno** biće, to njegove težnje **može ispuniti samo Bog** koji je neizmjereno biće. I zato čovjek **u svetoj Euharistiji** nalazi **ispunjenje** svih svojih težnji.

Kad je čovjek **u miru sa sobom**, brzo će naći **mir s drugima**, ako pak vlada mir među pojedincima, onda je nužno mir i u obitelji, koja nije drugo nego skup pojedinaca. Ako su obitelji u miru, u miru je i narod koji predstavlja skup obitelji. Nužno, u miru će biti i **cijelo čovječanstvo**, kao skup naroda. Tako, evo, sveta Euharistija **veže u jednu veliku** kršćansku obitelj, u jednu veliku Božju obitelj, **cio ljudski rod**. (nastavlja se)

Majka Božja Bistrička

Najpoznatije hrvatsko Marijino svetište Marija Bistrica, smješteno **40 km sjeveroistočno** od glavnoga hrvatskog grada Zagreba, na **sjevernom gorskom krilu** Medvednice, vjekovima je **središnje mjesto** u vjerničkom životu hrvatskoga naroda. Ono što je Francuzima **Lourdes**, Portugalcima **Fatima**, Talijanima **Loreto**, Poljacima **Čenstohova**, Austrijancima **Mariazell**, Hrvatima je to živopisna **Marija Bistrica**. Svetište **Majke Božje Bistričke** imalo je i ima **vidno mjesto** u marijanskoj geografiji hrvatskoga naroda. U Mariju Bisticu već se **stoljećima** slijevaju vjernička mnoštva iz svih hrvatskih krajeva i inozemstva; ali i pojedinci koji ovamo dolaze u tišini osobnoga hodočašća, tražeći i nalazeći svoj duhovni mir.

U ovom hrvatskom Marijinu svetištu i prošteništu štuje se **čudotvorni kip Majke Božje s Djetetom u naručju**, najveća svetinja našega hrvatskog naroda. Pred njim su tijekom stoljeća **milijuni pobožnih hodočasnika** klečali i molili i od nebeske Majke dobivali pomoć i uslišanje.

Kako je kip kroz svoju povijest nekoliko puta bio **skrivan od opasnosti** koje su mu prijetile, **posljednji je puta pronađen** i postavljen na oltar **u srpnju godine 1684.**, od kada i počinju hodočašća u ovo svetište.

Zapisana su i mnoga **milosna uslišanja** kroz povijest svetišta već od **1688. godine** pa sve do danas, a to dokazuje **veliku ljubav i vjernost** naroda prema Majci Božjoj.

Svetište u Mariji Bistrici postalo je **nacionalno svetište još 1715. godine**, kada je **Hrvatski sabor** podigao veliki **zavjetni oltar**. Time je Hrvatski sabor odobrio **pobožnost** hrvatskoga naroda prema Majci Božjoj Bistričkoj. Porastom marijanske pobožnosti i zbog mnogih milosnih uslišanja po zagovoru Majke Božje Bistričke, postala je svetišna crkva **tijesna i premalena**. Stoga bistrički župnik **dr. Juraj Žerjavić** (1875.-1911.), prema nacrtima **arhitekta Friedricha von Schmidta** i njegova **učenika Hermanna Bolléa**, dade **proširiti i preurediti** crkvu, župni dvor s arkadama te iz stare crkve načini crkvu u **stilu neorenesanse**. **Papa Pio XI.** (1922.-1939.) podijelio je **4. prosinca 1923. godine** svetištu Majke Božje Bistričke naslov **Manje Bazilike**.

Svoje prvo **najveće slavlje** doživjela je Marija Bistrica **15. kolovoza 1971. godine** kada je u njoj održan **XIII. međunarodni marijanski kongres**. Biskupi su te godine svetište proglasili **Hrvatskim nacionalnim svetištem** Majke Božje Bistričke.

No, Crkva u Hrvata doživjela je svoj **najveći** povijesni, crkveni i svenarodni događaj **posjetom pape Ivana Pavla II. i proglašenjem blaženim** zagrebačkoga nadbiskupa Alojzija kardinala Stepinca **3. listopada 1998. godine**.

Sveti Otac Ivan Pavao II. to potvrđuje ovim riječima: „*Odavno sam želio poći u poznato svetište Majke Božje Bistričke. Providnost je htjela da se ta želja ostvari prigodom proglašenja blaženim Alojzija kardinala Stepinca.*“

DATUM	DAN	KALENDAR	SAT	NAKANA
13.7.	PON	<i>Majka Božja Bistrička</i>	18:30	<i>Misa: † Jadranka Požgaj Mihaljević, Terezija Kelemenović, Marijan Mihaljević</i>
14.7.	UTO	<i>Sv. Kamilo de Lellis</i>	18:30	<i>Misa: † Dunja Glowatzky</i>
15.7.	SRI	<i>Sv. Bonaventura</i>	18:30	<i>Misa: † Dragutin, Karolina i Ljudevit Bučan</i>
16.7.	ČET	<i>Gospa Karmelska</i>	18:30 19:00	<i>Misa: † Ilija Kutleša; † Marko Dujmović, god. Klanjanje pred Presvetim</i>
17.7.	PET	<i>Hijacint</i>	18:30	<i>Misa: † Branko Gruber i roditelji; † Dunja Glowatzky</i>
18.7.	SUB	<i>Emilija</i>	18:30	<i>Misa: nema nakane</i>
19.7.	NED	<i>ŠESNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU</i>	7:30 10:00 18:30	<i>Misa: nema nakane</i> <i>Misa: ŽUPNA</i> <i>Misa: nema nakane</i>

Križni put u Mariji Bistrici

Uređenje križnoga puta u Mariji Bistrici zamislili su nadbiskup **Antun Bauer** i njegov koadjutor, blaženi **Alojzije Stepinac**. Zamisao se rodila gledajući križni put na **Jasnoj Gori** za vrijeme **Euharistijskog kongresa 1935. godine** u Čenstohovi. **Godine 1943.** postavljene su **prve četiri postaje** od kararskoga mramora u naravnoj veličini, a isklesane su u **Italiji**.

Godine 1972. zagrebački **nadbiskup Franjo Kuharić** ustanovio je **nadbiskupski odbor** za uređenje proštenišnoga prostora. U godinama koje su slijedile podignute su **novе postaje križnog puta**, djelo naših poznatih akademskih kipara: **Kruno Bošnjaka** (V. postaja), **Ante Orlića** u suradnji s **Marijom Ujević** (XIII.), **Stanka Jančića** (VII, IX, XI, XV.), **Ante Orlića** (X., XII., XIV.), **Josipa Poljana** (VI.) i **Ante Starčevića** (VIII. postaja).

Danas, **najvažnija hodočašća** u Mariju Bisticu imaju svoje **tradicionalne nazive**: Duhovsko, zavjetno grada Varaždina, zavjetno grada Zagreba, Margaretsko, Aninsko, Preobraženja Gospodinova, Velikogospojinsko, Bartolovsko, Male Gospe i Zahvalnica. U Bisticu vodi **pet hodočasničkih smjerova**, a gostoljubivi stanovnici Marije Bistrice brinu se o udobnosti i sigurnosti svih hodočasnika. Vjerske svetkovine – proštenja – odraz su tradicionalnih običaja Hrvatskog zagorja.